

ליל ד' יוֹד הָא וְאוֹ הָא ליל ה' יוֹד הָא וְאוֹ הָא
ליל ו' יוֹד הָא וְאוֹ הָא ליל זכח יְהוּה יוֹד הִי וְיוֹ הִי
יוֹד וְיוֹ דַלֶּת הִי יוֹד וְיוֹ יוֹד הִי יוֹד

אוֹרֵיחוֹ 6025

בר"ה יכוין **שין דלת יוד**

יכוין להמשיך מ"צ דס"ג הנז"ל ומילוויו עם נה"י דגשמה דרוח לרוח לע"ס
דכח"צ דכג"ה דהג"ח דהנ"ח דמ"ה וכו"ן דכו"ן דזו"ן

מלך העולם

אלהינו

אוֹצַר הַחֲכָמָה

להעלות המוהי' דחג"ח הנ"ל עם חלקי
צירורי כלים ואורות דרפ"ח דכהכ"ד
הכו'

אֵהִיָּה

יְהוּה

יְהוּה

יוד הִי וְיוֹ הִי

יוד הִי וְאוֹ הִי יוד הִי וְאוֹ הִי

יוד הִי וְאוֹ הִי

יְהוּה יוד הִי וְאוֹ הִי

יוד וְיוֹ דַלֶּת הִי יוֹד

י יְהִי יְהוּה יְהוּה

וְאוֹ אֵלֶּף וְאוֹ הִי יוֹד

למ"ד ומ"ן לאו"א עם שרשי נרנח"י שלו
ומסס לא"א וכו'

וֹד י אֵו י

דמפיל ויכוין בשם ע"ב יוד הִי וְיוֹ הִי שהוא ח"א שהוא המפיל.

בר"ח ח אין לכוין השייך לעליית נר"ן של הנילולות. דהמפיל וכו' בר"ח
שם ג' היות וגם כונת ותנומה וכו'

י"י הרה ווו הרה ויכוין כי ג' היות המשולבים אלו הם נר"ן של
הנילולות וג' יודין שבהם גי' ל דהמפיל וג'
היין יה דהמפיל וג' ווין רמוזים למפ דהמפיל מ' באתכ"ש הוא
י פ' במ"ק ח והס ח"י וג' הדי"ן אחרונות גי' יה דהמפיל
אח"כ יכוין להווי"ת הנ"ל במילוי.

יוד יוד יוד. הִי הִי הא. וְיוֹ וְאוֹ הא. הִי הִי הא

חבלי יוד יוד יוד ג' יודין גי' ל דחבלי וג' ווין גי' ח'
דחבלי

דחבלי וג' דלתי"ן גי' י"ב דחבלי.

הי הי הא ג' הכין פשוטים גי' יה דשינה וג' איתיות **שינה**

י"א מילוי דגי' הכין גי' כ"א כמספר ש"ן בלחצ"ס שהס
ב אוחיות ז"ט עס י דשינה. **על**

ויו ואו ואו יכין כי גי' ווי"ן מלאים גי' מ"ח כמספר
יאההויהה כמספר ע' בלחצ"ס שהוא ז' ול' עס מ'ק דתיבת **על**
ע"ל וע"ה גי' מ"ח.

הי הי הא ג' הכין דגי' הויו"ת תל"ל גי' לו כמספר **עיני**
עיני בהחלק ב' איתיות ע"ג בלחצ"ס שהס ז"ט ועס ב' אוצר החכמה

יודי"ן דעיני גי' לו / גם יכין כי עיני גי' ק"ס מספר מילוי דקס"א
אלף ה' יוד ה' ק"מ

גם יכין להו"ה בליוז עיינין
גם יכין כי א"א סילק הארבו מס"ג

יוד הי ואו הי שהס או"א ויטבו"ה דיוס שעבה.

ותנימה אלף הי יוד הי. אלף הא יוד הא. אלף הה

יוד הה. יוד הה וו הה ג' שמוס קס"א קמ"ג
קנ"א הס גי' חות"ס ע"ה דיסוד דנוק' ושס ז"ן הוא המ"ן שביסוד
דנוק' שבו יש ג' שמוס

אֲדָנִי אֲדָנִי אֲדָנִי (נקידי גזק גזק תרדוק למען תהיה)

גי' גזק ובלדק זה יכין להסתתר מחדון חף הי. ויכין להוריד ג'
הכויות הנ"ל בהמפיל העולים לחס לשערים שהס ג' שמוס אדנ"י
הנ"ל שביסוד דנוק' וכל אחד במילואו עולה תדע"א תרנוס שער
ויכין לחצר ג' הויו"ת הנ"ל עס ג' אדנ"י שביסוד דנוק'.

יאהדונהי יאהדונהי

על עפעפי גי' ת"י ועס מספר חלופס שהוא **קד** (גי'זית)

זוזום (גי'לרתי) ומס'ותנומה וכללות ג'
תיבות של ותנומה על"י עפעפי גי' אל"ף וי"ג כמספר ב' שמוס
אבגיתין אבגיתין ע"ה שזנה"י דז"א **ויכין** להורידס ולחברס עס
ב'

ב' שמוה אבניתין אבניתין ע"ה **שכנה"י דנוק'** והיו לארבעה שמוה דאבניתין העולים במס' ב' אלפי"ן וי"ג יארין שהס' ג' פעמים תרע"א **שניסוד דנוק'** דז"א.

אַרְף דְּלַת גּוֹן יוֹד   **אַרְף דְּלַת גּוֹן יוֹד**
אַרְף דְּלַת גּוֹן יוֹד   **אַרְף דְּלַת גּוֹן יוֹד**
 (נקוד או ירדו לשערים עם יהוה)

גם יכוין כי א"א ואו"א וי"סו"ת כלקו הארתם מסמ"ה יוד הא ואו הוא שהוא ז"א דיום שעבר ומסתלקין המוחי' ממנו וגם ז"א שהוא מ"ה הנ"ל סילק השגחתו מנוקביה ונחמטפה וחזרה לנקודה ב"זיריו וחוזר ומסתלק הכלי דמ"ן דילה שהוא הוא רוחא דשדי בנה ז"א בביאה ראשונה ואז חוזר א"א **ומאיר לאישון בת עין** שהיא נקודת הנוק' ובונה ומגדיל פרלופה באחוריו ונוכרה ומביאה לפניו וחוזר ומגדיל פרלופה לפני ז"א ומחזיר שם ב"ן יוד הוה הוה שנה **אח"ח"ח 6025** לע"ב יוד הי ויו הי.

ירמ"י או"א שתשכיבני לשלום ותעמידני לחיים טובים ולשלום ותן חלקי בתורתך ותרגילני לדבר מצוה ואל תרגילני לדבר עבירה ועון ופשע ואל תביאני לא ידי חטא ולא לידי עון ולא לידי נסיון ולא לידי בזיון וישלוח בי יצר המזב ואל ישלוח בי יצה"ר ותצילני מיצה"ר ומחולאים רעים ומחלומות רעים ואל יבהילוני חלומות רעים והרהורים רעים ותהא מטתי שלימה לפניך והאר עיני

תקוני השגיאות

הנה מה שבתוב בלוח הטעות הז' א' יבנה הדפים

מן ברוך אתה ולא מן התחלת הספר: אוצר החכמה

בתי' ברוך ד"ה ולוונג פ"ר הזכיר כי יסו"ת כו', ול"ל על היכה
ויסו"ת ב' קוין כזה " ישם עיי' נוסמ"ב ול"ל עכמ"ב. ישם בליור שם קג"א
יבדף א' ככוע"א וכסס קג"א בליור. ל"ל בליור רל"ב כזה א' קף | הההו
| הההו | יו"ר | הההו | הההו | ישם שורה א' דיה להמשיך כו' דיוונג
ל"ל דיוונג. ישם בתי' אתה בשורה ה' כתוב שם ד' מלואי אקיות: ול"ל ג'
שמות קס"א וקמ"ג וקג"א. ישם בשם הג' שהוא קמ"ג כתוב ה ביור. ול"ל ב"א:
דף ב' כוע"א בתי' השם של הברכה בכל לילה יכוין בשם מ"ה בנקוד, נ"א השם
ע"ב מלא דמלא השיך בליל ש"ק ל"ל כלו בקמץ. **ישם ע"ב** בתי' המפיל כתוב
שם ג' הויות המשולבים כו': נ"א המשלישים: ישם ד"ה פ' במפ"ק ה' הם
ה"י והרמ"ז כתב כי ב"ם בא"ת ב"ם הם י"ו עם ב' אותיות הרי ה"י וי"עיל
בלא להזכיר מ"ק כהוהרת הרז"ל: **דף ג'** בתי' על כו' שם חשב ג"כ על **בתי'ק**
ל"ל ג"כ כזה האופן כי על ב"י"ק ככ"ר חושבן י" וביה הרי ב"ה: / שם
בשם הוי' בליור עיינין. ול"ל באות ו' ג' עיינין ואו יהי' ההשכון מדוייק כ"ד
עיינין ^{אח"כ 16025} וכן בכל: בדף ה' כוע"ב דיה יכוין לסקק האור המתפשט ביסוד
דתבו'. והרב הר"ם דוויך גורם בעטרת יסוד וכן בדף של ליל ש"ק הגיה כנ"ז.
בדף ו' ע"ב דיה גם יכוין להמשי' לאוי"א ודעת. ל"ל דכללות כ"ד שעות שכן
מביא ח"ר ש' דוויך משם הרב עלי נהר ד' י"ג ע"ג. שם ד"ה ה' אלקינו ה'
וכו', השילובים והשם אדנות כתב הרב הגז"ל שהם ע"ס. (וכן הגיה הרב
הגז"ל) ובשאר הסידורים כתובים הם: בדף ו' ע"א בשורה ו' המכיים לכהכ"ד
דאבא וכפי הגז"ל צריך לסיים ג"כ דכללות כ"ד שעות: בדף ח' כוע"ב ד"ה
גם יכוין להעלות א"א ונו"ק כו' עד רוס המעלות: בדף ט' כוע"א
ד"ה ויכוין כו' ואבא עכ תכונה. ל"ל ואי' עם תכונה. שם ע"ב ד"ה
גם יכוין להמשיך הג' ע"ב כו' וי"ע ועי"כ. ול"ל אחר תי' וי"ע עם ה"ג: שם
ויכוין לזונג יסו"ת הראשונים כו' ומתלכשים ד' מוחי' חכמה בגלח כו' והם
גל"ס דא"ה. ול"ל דא"ח דבינה דנה"י די"ש"ס. וכעד"ז כו' והם גל"ס דא"ח דבינה
דנה"י דתכונה: שם בליל ש"ק דג"פ. גירסת הרר"ש דוויך דה"פ. בד' י' ריע"א
שורה

מקור 1: שער
רוח הקודש דף
יז ע"ג תיקון כז

וג' אלהים ע"ל אלוהיות ועם כללות הו' הם
יין צע"ח ש' כ"ח סו"מ פ"ה וצ"ה הפסקים פ'
כך ע"ה וצ"ה הכוונות לרוש שטי' ודרטי פסק) כצ"ו
ולכך יאע"ה עבר ונעבר יצ"ק שהוא הגרון שטי' התחברות
הפ"ה הנו' גרם זה ולא זיה שהיה חר"ן לשון חרון אף כוונת
וכ"ז מוצד זה שקדם ג"כ אלע"ה כנו' והיה ג"כ קיוע שילא
ומוכו יאע"ה והדברים מוצגים, והחזור לענין כי הכס
כרוזו ג' אלהים צפוק זה ועוד מלת ארץ היא אלהים
לאלפי"ן הכי צאצעה היצות הנו' כרוזו ל' שנות של
אלהים כלפי' והם ויקרא אלהים ליצעה ארץ והס צגי'
מושה (ח"ש ע"ה) (ח"ש עוד מלאחי כונה אחר' לעון הנו'
והוא קרוי אל האמור ויש בו ג"כ מדושי' אחרים):

תקון כ"ו לעון ונשכח זכור וז"ל אימא עילאה מן החמה
שלה ולוטה מתפשטת ומתלבשת חוד ז"ח
כלו גס צג' ראשונות של כוקציה ונוולת אימא ונפשטת
צחוד הזכר (דע"ה) היינו כונת גומל מקדים עובי'
וקונה הכל כי אעפ"י שה"ג מתעשטים צפאר גופה שרש
כשאר צדעה (הנה צהיות האדם חועל צונשכב זכור גורם
להוריד אר"א מן עוקס העליון לנטעה עד הכלל והוד גורם
לצטל זר"ן ולהזיר' אחר' צח"א ומתולל' דינים וצדקות ולכן
חטא זה גדול מאל והשוכחו היא שיתענה כל"ג ימים כמיני
זכו"ר לפי שהוריד אר"א עד הרגלים ולכן יתענה רג"ל ולכן
לריך שיכין צכל יום מיימי תעניתו אלו ששכי שנות אלו של
אר"א שהס הוי"ה דיו"ד"ן ואלה"ה דיו"ד"ן העולים ג"כ צגי'
רג"ל והוא הוריד' צחטאו עד הרגל כנו' יכין להעלותם
למקומם, גם יכין לעלות עמהם גם האמורי' שלהם העולים
צגי' קפ"ד והקמ"ד ושניהם צגי' חשכ"ח, ובעשרה ימים
נאשוני' מיימי העניותו יכין צח"א י' של ההוי"ה דיו"ד"ן וכן
יכין חקפר שלשים מן האמורי' שלו העולים קפ"ד ועד"ז
יעשה עד השלום הרג"ל והתשכ"ח ואמנם אם חטא כפלים
שבעל ונבעל צזכור כמו השפן והארכנצ' לריך עוד ג"כ חקון
אמר והוא שישתנה ויהלבלג ע"י השלב ג' עמנוים ויכין כי שלב
הוא צגי' ג' אלפי"ן והנה ע"י חטאו הנו' גרם להכיר ג' האלפי"ן
מן ג' שנות אלה"ה שצבינה דיו"ד"ן ואלפי"ן וההי"ן וכש"ל כל
אחד מנה צכוד פי"ה צלצד וע"י השתעמוהו צעלב העולה
ג' אלפי"ן צוילוחם יגרם להחזיר ג' האלפי"ן למקומו וישלמו
ג' השנות הנו' והנה גם כאשר האדם יעשה עונות רבים
אעפ"י שאינם מן הסוג הא' הנו' גורם ללקק ג' אלפי"ן
הנו' ולהוריד' אל הקליפ' למטה ועי"כ כוהנש שכחה צאלם
ושוכח כל מה שלומד כי כן ג' אלפי"ן הנו' הם ג"כ צגי'
שכחה כמו שלב וכאשר האדם חוזר צהשוכה ונכין להחזיר
שלשה אלפי"ן הנו' למקומו הוסק ממונו השכח' (אמר שמואל
עוד נוולא עמי דברים קרובים אל האמור וגם יש צהס ונעט
חדוש האמנם להיות כי נקשרים עומם כמה יחודים לתקן
עון הנו' כאשר עיניך תחזינה משרים צע"ה לכן אענדס
יחד לקמן צמקומם צאר היטב וע"ש.)

תקון כ"ז

למוליא שכבת זרע לצטלה, והנה יש צו
כוונה כונת צפטרות וצכללות, הנה ענין עון
שכבת זרע לצטלה ומה עניינו ומה כונתו כח' צק"ש שעל
המניעה וע"ש כי הוא הקון גדול מאלד והוא עיקר תיקון עון
הקרי וע"ש היטב,
(א"ד) וז"ל דרו' ומדושי' היללה ועפ"י שכצאר תקונו צ"ש
רוש"ק והוא תיקון המוליא שז"ל הנה התי' שהוא יועיל
לנקות לו עובו שלא יכנס לגהינם ושינוהול לו עונותיו אלו
אצל עדיין לריך תיקון אחר גדול וחזק כוונתי' את
עתה צכוונה ק"ש זו והוא לתקן ולהחזיר' אותם הטויפו' צעלום

שילאו לצטלה וכנסו צקלי' ולהחזיר' ולהקדושה עכ"ל)
ענין השוצצים הכודע"י ר"ל שיש מנהג קדום צכל ישראל
להתענות מ' יום כלפי' שיש מן יום הראשון של פ'
שנות עד פ' חנומה וקלח מן חלוה (דע"ה) אצל מ"ש
חנומה וקלח מן חלוה צשנה ועוברת
לחשלוס מ' יום אצל חלוה לחי' קיבה שהפסיק מלחשענות,
וכתו קימן צהס שוצו צנים שוצים ר"ת שנות' אחר' צח
צשלה י' חרו' ומשפטים. והנה עיקר התענית צהס צנו'
ימים אלו לא נתקנו אלא על עון הקרי וימים אלו עקובלי'
להתענות צהס על הקרי יותר מכל ימות השנה. ונעם
הדבר יתבאר לך מונה שציארנו צענין גלות מלרים צמומר
וצלצנים מה ענינו ושם נתבאר כי אותם שנשחצדו צגלות
ומלרים היו אותם הכיולות של הנשמות שילאו מאלה"ה
צאות' ק"ל שנה שפיכש מן אשמו והיה מוליד שדין וכומין
ע"י עפות קרי וכל אלו נתקנו צגלות ומלרים ההוא ולכן
צזמן הפרשיות אלו יש צהס קגולה לקבל חשוכה האדם
הנוחענה צהס על עון הקרי ולכן הם ומחילים מן פ' שעות
ונפני שאז צפ' ההיא היה התחלת השעבוד ומשחיי"מי צפ'
ומשפטים לטעם שנתבאר שם ג"כ צענין קמיכות כי חקנה
עבד עברי אל מנהן חוכה כי אז נגמרו אותם הכיולות
להתקן צענין כי חקנה עבד עברי וע"ש, גם דע כי עיקר
אלו התעניות נתקנו צינים אלו לכפר על עון שכבת זרע
לצטלה שעליהם כתיו קומטי הילדים וכו' ומה שלריך לכיין
צתעניות הנו' הוא זה, יכין צהוי"ה דע"צ דיו"ד"ן כי יש
צה ל' יוד"ן שהס צגי' מ' (דע"ה) צימוד ר"ח לקמן
יחוד י"ח צענין אמ"ר והד' יוד"ן דע"צ ה"ס כשמה
לכשמה ונר"ד נק' אור וגם לעיל צמקווד לתי' זה כתב
כי כל כילוך כשמה יו"ד כלולה מ' וציארם צנילו' קרח
ויתרו וכו' על סדר ז' ימי צראשית המוקדדים לקמן צימוד
אחר, אחר יחוד ע"ו וכבר ידעת שהיני' של ש"ז מעולים
מאלד כי הם ומח' הזכר לצד שהוא מהדעת כמפורסם,
כנגד מ' יום של התעניות ולכן צעשרה ימים ראשונים יכין
צכל יום ונהס אל החלק האחד מעשרה של היר"ד הראשון'
ועד"ז יכין צנו' יום צל' היוד"ן הנו' ויכין צכל יום להעלות
ציום ההוא חלק אחד מן היוד"ן ההס אשר צהס הגיע
הפגם שלו והשליכו ארלה צעוכו ומסר אותו חלק הקדושה
חוד הקליפות ועי"כ כחן חיזוה וכה אל הקליפות ועמה ע"י
תשובתו זלח ומסר הקדושה וחוד הקליפות וחוזר להעלותם
למקומה ועי"כ נשארם הקליפות נוחים צלתי חזת וז"ס
פ' שוצו צנים שוצים פ' כי אותם הצנים שומק אל
הקליפות צהשמתח הזרע ועי"כ כחלצשו חוד הקליפות
ונעשו שוצים לכן עמה שוצו צתשובה והסירו אותם
הצנים השוצים צחוד הקליפות והסירום אל הקדושה
כצראשוכה, גם לריך שיתענה פ"ד ימים כלפי'ם
כנגד שם של יו"צ שהוא קוד הזוג והעפה העליונה שהס
מ"צ זוגים והס פ"ד כי כל זוג כולל שנים כעצוב' אללינו
צמאמר צראשית ד' ח' וע"ש על מ"ש וכמה דדוקלס דצרית
אזרע צמ"צ זוגין וכו' ועוב הוא שיתענה ע' יום הנו' של
כל ימי השוצצים ואח"כ יתענה עוד מ"ד יום אחרים להשלי'
הפ"ד יום הנו', גם טוב הוא שיתן פרוטה אחת ללרקס
קודם התפלה צכל יום מיימי תעניתו ויכין לתקן מה שגרע
ומסר מן הלציק העליון אל המלכות גם לריך שיתר ומש
ואלך שלא לשונש מנתו אלא אחר חלות לילה ולשחות על
הצטן עד שיכלו כל טופות זרע ושלח להשיח עם האשה
צצרי צטלה צעה הזוג, ע"ך כונה אחרת צענין הפ"ד
יום חכין צהוי"ה דע"צ דיו"ד"ן צנו' צחיותה שנו כי זהו
הנקרא

הנקרא עשה עילה עין דכוין מ"צ זורגין ומ"ב פ"ט
אמר שמואל כך מלאהי כחוד ולא הבנתי הענין ובודלתי
 שיש בו טעות ולא שלמתי את ידי זו וז"ל ג' יוד"ן
 ט"ל מ"צ ד' יוד"ן שם צ"ן הוא שתי הויות חד כוחא דקדי
 צגוה ונשאר תמיד זה וז"ס פ' איזה קפד כריתות אונס
 וכו' צקוד אין האשה כורחת ברית אלא לניי שעשה כלי
 ומתחיל צמלוי יוד"ן, ע"כ ונלאהי ואיני וצ"ן הענין וכלע"ד
 לפירושו כי י"ו ד' יוד"ן יש צוג' יוד"ן והוא צגי' ט"ל וצג'
 אוחיות עלמס נעשים מ"ב: (') **דעה** פ"ג יוד"ן פשוטים
 ל' ונולאים ט' הרי ט"ל') **עוד** ונלאהי כחוד מוורי
 ז"ל וז"ל הרב משה יונה תקון לעון שכבת זרע לצמלה וצעון
 הזה יש מיי' הרבה יש שמועט ע"י מחשבה שנוהרהר צעציעה
 וילכו תקפו וכואה קרי מילוי שלי מעשה כלל ויש ניי
 שמשמש צידו ונוליא קרי ויש מי שחושב צאשה ומכאף צידו
 ונוליא קרי ויש ניי שחושב צזכר ונוליא קרי ויש ניי שמשמש
 צבוק פיו ונוליא קרי ויש שכשמוכאף ומכאף ראש העטרה צעור
 האצבר שמושיכו למט' וזה נקרא מושך בערלתו, והתקון לכל זה
 הוא דע כי אור"ה הם זכר ונקבה למעלה העליונים והנה
 עפת ויין דכוין של אצא הוא מ"צ אחד והוא שם י"ו
 צמלוי אלפי"ן שהוא צגי' ט"ל ועס ג' אוחיות הרי מ"צ
 וכנגדו יש עפת מ"ן צאימא והוא מ"צ שני ושני מ"צ אלו
 הם פ"ד והנה כשמועט צמחש' ככ"ל הנה הוא גורם
 להשמית עפות זרע אור"ה אר"ה שם פ"ד ולכן יתענה
 כנגדם פ"ד העניות ויכון שמה שגרם צעונו להוריד לנטה
 שני מ"צ הכ"ז ע"י ומחשבתו הנה עת' יכון להעלותם למקומם
 לנעלה ואם מושמש מושם צידו צמעה או אם היה נוהרהר
 וחושב צזכר לריך שיכון צמועה חקדים וצמועה גבורות
 שהם מ"ד ומ"ן ויכוין צג' פעמים כ"ח אוחיות ונלוי הוולוי
 שיש צכל הו"ה ונאלו השלשה שהם הו"ה של ע"צ ושל ס"ג
 ושל מ"ה והנה ג' פעמים כ"ח הם פ"ד ואם כשמשמש צידו
 היה חושב צאשה (') **דעה** יעוין זה הלשון עד קופו וה"פ
 צבר ידעת כי כל פ' דפירטי אצ"ע הוא י' א"ק ואצ"ע א"כ
 כל צמי' השמות הכוללים שצכל פרטי האלילות הם צכל פ'
 דכל פרטי וא"כ חושב צאשה וכו' שהוא צז"ן מייני צמי'
 ע"י דזעיר ופגונו הוא צפכ' כחר דל"ה הנו' אונס צחשצו
 צאשה פגמו צט"ס עליונו' דכחר הכו' צשא"כ צכיקוי העער'
 פגונו צנו' דכחר הנו' ולפיכך אלו צצמי' אוחיות ואלו צצמי'
 עקפר כנו' ונמדכרות השמות') אז יכון צשם אה"ה צאופן
 זה כי הנה צאשה"ה פעמים אה"ה יש צזה פ"ד אוחיות
 ויכון להעלותם למקומם והעעם הוא לפי צצמי' כ"ח של
 הו"ה הוא צזכר וצמי' אה"ה צנקצה ככודע, ואם כשמוכאף
 היה מושך בערלתו ומכאף העטרה צעור כנו' יכוין ג"כ צשם
 אה"ה כנו' אלא שהוא צצמי' ונקפרם והוא שיכון כי אה"ה
 פעמים אה"ה הם צגי' אומ"ה וז"ס כלוזרע אומ"ה וז"ס פסקוק
 ותשלך אומ"ה אר"ה ויכון צפ"ד העניותו להעלותם פ"ד אוחיות
 צזהם ואם כשמוכאף מושמש היה צידו ע"י רוק צפיו אז
 הפגם הוא צקוד זוג עליון צשפשה שהם חיד וגרנו זכר ונקצה
 ולכן צתעניותו שהם פ"ד יכון להעלות ד' אוחיות אה"ה ע'
 שהם ג"כ צגי' פ"ד והם קוד מ"ן שצגרון אשר מושם כנושך
 הרוק לתוך הפה כי צזה המא צאופן כי כל מייני העונות
 הנו' ונקפר העניות' הם פ"ד אלא שכונותיהם חלוק' כנו'
ובנוסחא אחרת ונלאהי צמש"ל ששם היה מושמש
 צצ"ד ומושב צזכר יכוין צה' חקדים וצב' גבורו' וצכ"ח אוחיות
 וכו' ובאין מלאהי שחכוין לכ"ח אוחיות מלוי העלוי של ע"צ
 ס"ג מ"ה שהם צגי' פ"ד וחכוין להושיכ' אל נוקצא דז"א
 צהו"ה דצ"ן שזה וכלע"ד לקיים שני הנוסחאות של ריך

שיכוין כך כי צמעה הזכר שהם ה' חקדים יש צזה ג' צמי'
 או צקוד ע"צ או צקוד ס"ג או צקוד מ"ה ויכוין להושיכם
 צהו"ה דצ"ן שצמולכות שהם ה' גבורות שזה, גם ונלאהי
 כי כשהעון הוא צמחשבה לצד אז הפגם הוא צז"א ולכן
 יכוין להוריד עפת מ"צ שהם דוכרין ונאצא ולהעלות עפי'
 שהם פ"ד ונאיווא ואם העון צמועה אז הפגם הוא צז"ן
 אלא שיש חלוק ששם היה מושב צזכר אז העון הוא צז"א
 ויכוין צג' פעמים כ"ח הנו' ואם היה מושב צאשה אז הפגם
 הוא צנוקציה ויכוין צאומ"ה הנו' להושיכם מן ז"ל הנק' אומ"ה
 אל נוקציה ואז יהיה כלו זרע אומ"ה: **אמר** שמואל כך
 לשון מורי ז"ל שהנה החקוי' הנו' נחמס הרב הגדול זלה"ה
 לאדם א' לפני מורי ז"ל ולמה על כל הנו' ואח"כ כתן לו
 כוכה אחרת עזומה להוליא העיפות ההם (כ"ל של"ל ען
 הקלי' ולהכניס) צקוד' כאשר כצאר צע"ה וז"ל אח"כ
 אמר מורי ז"ל לאיש הנו' כי כצר נשלים לתקן ענין עין הקרי
 אונס נשאר עדיין השעי כילויות של נשנוה של קרי אשר
 היה לריך לתקנם ולהקירם מתוך הקליפות ולהחזירם אל
 הקדושה (') **דעה** ענין מקפר ה' ית' צקמוך כי שם
 מקוס (חכוהו,') וא"ל שכשצאוור מוורו יושב
 צקתר עליון צעת שכניח הלילה כצוואר אללניו שיכוין
 צשלשה חצות של אלי"ך ל"א יג"ש כוכ' זחא כי ס"ת שלשה
 הם **שכא** והאוחיות הקדושות להם הם **יגל** שש של מ"צ
 ככודע ויכון כי שם **יגל פוק** הוא ציקוד ויכוין להעלות
 עם שם הזה את הש"ך (כילוין הידוע' שהם כמנין
 נער שהם קוד הדיני' ועס הכללות הם שכ"א ויכוין להעלות
 עומה כילויות הקרי ג"כ והכל הוא ע"י שם יג"ל הנו' להעלות
 ציקוד העליון ואז היקוד ישפיע' צמולכות ויחזרו להתתקן
 עמה ולהיות צקוד זכר ונקצה עה שלא היו ומחלה אלא
 צקוד זכר לצד צלמי נקצה אח"כ יכוין צאוחיות הכשארות
 שה' אל"ן מן אליך וי' מן יגש והם צגי' מ"ה ותכוין צזה למ"ה
 אוחיות שיש צשם אה"ה דיוד"ן צשפשו וצמלוי וצמלוי העלוי
 אח"כ יכוין צצמי' של אליך לא יגש שהם ג"כ אל"י והוא ז"א
 אוחיות שיש צאשה"ה דלפני"ן ע"ד הנו' ותכוין להעלות כל
 הנו' צכח שני אלו האה"ה הנו' שהם ע"ה אוחיות ומ"ה
 אוחיות (') **דעה** הוא מיוקד ע"ס דרוש זוג חיד וגרנו
 ע"ס אה"ה אשר אה"ה כה תאמר אה"ה כי צ' אה"ה דיוד"ן
 ואלפ"ן ה"ס מ"צ כי קמ"ה וקמ"ג יש צזה מ"ה ומ"ה שה"ס
 מ"צ שולוי ונלוי הוא כ"ו ומש"כ צק"ה כ"ה והוא מקוס
 עיצור דז"א יעוין שם צאורך צע"ה ש' י"ו פ"ג מש' הולדת
 אור"ה וז"ל (') **אמר** שמואל כלע"ד ג"כ ללך השני מ"ה
 הנו' עם צ' הכוללים שלהם ויחזרו להיות פ"ד פעם אחרת
 להורות כי כל התקון הוא ע"י מ"צ זוגים כפולים שהם
 פ"ד ככלע"ד **אח"כ צלילם** האחרת אל"ן מורי זלה"ה שבצר
 כקת' לקו ע"י הכונה ההיא מ"צ כלולות מתוך הקליפות וכתקנו
 ולא נשאר אלא ע"ה כלולות לצד אונס אלו הע"ה כלולות
 לריך טוכה גדול להקירם מתוך הקליפות והעעם הוא לפי
 שהם צמי' נשמה לנשמה ונשמה ורוח וכפש של כל הנלול'
 של הנשמות שהם כולם שילאו ממנו ע"י הקרי והם צמי' ג'
 שמות הו"ה שהם צגי' ע"ה כמנין ונל"ה לפי שהם צמי' הנו'
 (') **ב' שהמי' הח' נולר חקד כחצ הרב שם צימוד של כ"ח**
 שיש צו הו"ה צמי' יוד"ן סד' יוד"ן שבו הם נשמה
 לנשמה וכן שהוא צמי' אור ודוק ויודע דמי' הם' הוא כלל
 י"צ תי' דיק' ועמו הוי י"ג והם כנגד י"צ אוחיות של הו"ה וית'
 פשוטות וכללותם כצוואר צכ"ע צצאור האזן (') **א"ה** ש'
 ומאורי קצ"י ז"ל ד' ו"ו ע"ה ע"ה יודיע דאצא אמיד צמול
 העליון ואצא הוא כנגד נשמי' לנשמה שהוא חים וכשנחלק
 ה'.

לז'ן שהם קוד הקליפות הנק' לז'ן וזכ'ל והכוין כי העלה הנז' היה כובל ענה והפחדו אלו הנשמות הנקשרים צל'ן הטוונאה והיו עלה כובל משם זה זכח שם הו"ה דמלוי יודי'ן שהוא צג' ע"ב ועם עשרה אותיותיו הם צג'י"פ"צ (ד'ע"ה) כידוע שצמי' הקטנה לריכה כח גדול לתקנות כמו עיצור ח' שהוא ע"י א"ה ונשח"כ צעצור צ' שהוא ע"י אר"ח'.)

מכיון נז'ל וגם הוא צ' פעמים אל"י אל"י שציארכו לעיל צאותיות אל"ך לא יגש וע"י זה יהיו עלה כובל אח"כ חכוין אל אותיות הנקשרים והם רב מן ורצנה וינ"י מן וימיניך שהם צג'י"זוק"ר וחכוין למצד צקדושה ולהצ'י' שם וחכוין שעתה ונחמילים להיו' צקדושה צצמי' צוק"ר ואח"כ יחוקכו צצמי' עכ"צים גמורים כמו שנבאר והיותם צוקר הוא ע"י ה' הו"ה דמקדים וה' הו"ה דגבורות אשר צדעת

(ד'ע"ה) כי הנלוות עלמם הם וצמי' הדעת כנודע'.) שהם צג'י' ר"ס ועם צ' הכוללים הרי צק"ר אח"כ חכוין כי ר"ח של עלה כובל צוקר הם עכ"צ ועם ר"ח של יפול מלך

הם י'ס הרי עכצ"ים וחכוין שעתה יהיו צקדושה צצמי' עכצ"י גמורים וזהו ע"י צ' שנות של אל"ה"ם שהם צג'י' עכצ"ים

(א"ה"פ' הדברים כנ"ש צע"ח ש' לח' פ"ד ח"ז) ונשארנו רז"ל שקהה עכצ"ים ונחנה לו ופי' הענין כי הנכה העקציים של לזה הנכנסים צכח רמל הם צמי' עכצ"ים גי'

עקצ צקוד עקצ עונה והיינו שצעצנים הם דיכין שצעקציים האלו וכודע שאין החילוכים ניזונים אלא ונפסולת היין מן השנורים שבו שהם שיוכי הדין הקדוש והנה זה השפע שיוקם החילוכים הוא דין קשה והוא יין עכור מלא שמרים

והוא צלוע חוד העקציים של לזה דמיון היין הצלוע חוד העכצים וכו' והצע וראה כי עכצים גי' עקצ לכן אין נדרכות העכצים אלא צעקציים ועכצים הם לשון רבים שהם צ' עקציים הנז' אשר כל אחד מהם נקרא חלקים להיותם דכין כ"ל' והנה צ' רגלים הם צ' שנות חלקים והם צג'י' עק"צ

כי אל"ה"ם שהוא שורש הדין צצמי' עכצים ונחוכו נכח היין המותבל צחוכו וכו' עכ"ל ועיין צ' הפסקים פ' צלק כילד הוא היניקה שיוקם החילוכים ועקציים הנז' ועיין עוד

שם פ' וילא צפסוק וחגנוצ רמל את המרפס שהם העקציים הנז' ועש"ב א"כ ק' חיד כחצ כאן וחכוין שעתה יהיו צקדושה צצמי' עכצים גמורים וזהו ע"י צ' שנות אל"ה"ם שהם צג'י' עכצים ע"כ וכל הנ"ל ונשמע צהדים שעדיין יש לחילוכים

אחיה יעוין צמקוונת הנז' ואפשר שיוצן צמ"ש שם צצ'י' הפסקים פ' חולדות אפ' עקצ אשר שונע לצרחה צקולי מלת עקצ הם צ' שנות חלקים שהם צג'י' עק"צ גם הם צג'י' עכצים והענין כמ"ש צזוהר דהרין עיינן אית צהון חרין

דומעת ואינו כוחות הדין ועכנינם הוא שאי' עילאה נקראת חלקים חיים צלשון רבים למוח על צ' צמי' חלקים ש"ש וצו"ה שנה וכו' וכו"י דא' ונחצטים הוך ז"ח צקוד ונחין ונחם נמשך אל שתי עינים דז"ח והנה חלו העינים של ז"ח הם נקראים עכצים שצחוכם היין שהם צ' דומעין ע"י

כחות הדין ונמלא כי הנכה דח"ה"ם נק' עק"צ והם צ' שנות חלקים והחרין עיינן דז"ח הם נקראים עכצים שצחוכם היין והדינים וגם הם צ' שנות חלקים וז"ס העכצים הנדרכים ע"י העקצ והיין צ' ויולא מהם והנה לצרחה הוא חקד שהוא הקסמי' הא' שלמעה מן צמי' הראש דז"ח אשר שם העכצים הנז' ולהיות חקד הוא מנחק העכצים הנז' ונעשית

העכצים מנחקים ומציגלים ומצקם הדומעין ע"י שהם היין שצחוכם וכו' עכ"ל זהו שכתב כאן ע"י צ' שנות חלקים וכו' פ' ע"י המסד וע"י וכו' שנות חלקים דל"י שאין

הדין

הג' הו"ה וכללותם שהוא י"ג לד' צמי' שהם כ"ל ונר"ן הוי הג' הו"ה לנר"ן וכללותם לנשמו דנשמו וכיון דכאן לא עסיק אלא צמשתון הג' הו"ה שהם ע"ח לא חש להזכיר לו הכללו' ולכן צמי' זה שהעלה נשמו לנשמו"ה עדיין הג' הו"ה שהם ע"ח צמקוונת וכהן לו יחוד אחר של המפיל חצלי כדי להכניעם וחולי יועיל ולא הועיל עד שכתן לו יחוד אחר אף כאן כהן לו סיצור הו"ה והה"ה וכצבור שיועיל להעלות כלם ולא הועיל אלא להעלו' נשמו לנשמה י"ח ס"ע) כנצוחר אללנו לעיל צימוד של שם שד"י וע"ש

(ד'ע"ה) הלשון הזה לכאור' ק' ההצנה ועלמנו וגם עם הלשון הנז' אחריו שאלם הנכ"ן הם הע"ח כי לולות

מה הנה צמי' קטנה לנשמה ועוד דצמקוונת קאע' ע"י זווג הו"ה אה"ה יכניע הקלי' המעכבים הע"ח הנז' ואח"ך

חז"ל נקחלקם נשמה לנשמה ועדיין נר"ן שהם ע"ח ועוד כעת לא ידענו ל' שכתב מה צמי' חז"ל חוונת הענין מחלצ הנשמות המלצ'י' לנחלצ הקסמי' בזה צשנה וכבר ידעת

מ"ש צדקו ח"ק כי המים נקפח לנר"ן שלשה לפיכך יש צה ג' צמי' שחלקה כנגדם חז"ל היחידה עם היות שהיא

צורה כלם היא צמי' ח' שלכך נק' יחידה ואעפ"י שפעם אחרת קאע' דחלקת אף דא לא חצרה ונ"ע יחידה היא

לרוב זכותה וצרכה והשחל כיון דנר"ן הם ג' הו"ה ג"כ צהכרה שהנשמה דנשמה ש"ה המים יש צה ג' הו"ה"ת שהרי

נחלקת לנר"ן והו"ה השחל צ"פ נר"ן חז"ל היחידה יש צה שרבים והם י"ב אותיות צצג' הו"ה ולפיכך צהמילה תי

הי"ב ולכן נקט לשו"י צ' אותיות ואח"ך ע"ח כי לולו דג' הו"ה"ת דמיה ואח"ך ג' הו"ה"ת של הנר"ן עלמם וע"ש כנצו' אל"י

לעיל צימוד של שם שד"י חוונת חני ח' שד"י ע"ס והוא צדוקי הכנת הפס' הנז' דרוש צ' ע"פ ואחר עורי נקפו

זאה שהוא שורש לזה צהכחה הא"ח צו"ח' ע"ח וכן צהכחה וח"י צה"א שהוא צמי' הנז' כאן שהוא נוקור ושורש ועוד

כחצ שם על שהוא צמי' אור מים קיע וכבר נצוחר הוא צימודי ר"ח ע"ש שד"י כנז' וצזה אפשר שלזה כחצ כאן

על שם שד"י חז"ל לריך ה' קופרים צלשנו שכוונתו היא בנ"ש' (ד'ע"ה) לע"ד כנאה צמ"ש הרב הממחר ז"ל שיש

שני מני נר"ן כנ"ן פנימי ונר"ן חקפים וכמו שצמי' דצונו לעיל צדוקש חלשון צענין הכרת המלוק ח"ל והנה כוונה שיש

צאלם נר"ן פנימיים צחוכו כן יש נר"ן חקפים וצחוק וגם להם יש צמי' כ"ב אותיות וכו' ועיין דצ"ש ד' ס"ג ע"ב ענה

שהקשה יש"ש

וא"ל שכוין צעת השכיבה כשאומר פ' חלק ורצב' ויעיניך יכוין צג' תיבות אלו כונה זו והוא כי ר"ת של ג' תיבות

אלו הם ע"ז והם כנגד שם יהו"ה אה"ה והכוין למצדם ולזווגם וע"י זיוג זה הוכל להכניע הקליפות הנועכבים אל

הנלוות הפ"ח הנז' ולהעלותם משם אח"כ צמ"ת של ג' תיבות הנז' שהם צג'י' ק"ה והם ז' פעמים י"ה שיש

צשני שנות אלו צזה האופן כי צהו"ה יש צה ג' פעמים י"ה צארפן זה כי צ' אותיות נחשכות הם י"ה ואח"כ הו"ד

צמולאה הרי י"ה שני והי"ב צמולאה הרי י"ה ג' וצטס אה"ה ג"כ יש ד' פעמים י"ה צזה האופן ה"י ח' צמולאה

וה"י שנים צמולאה הרי צ' פעמים י"ה גם אה חמצר י' של אה"ה עם היראשונה הרי י"ה ותחזו' לצרחה עם האמרונה

יהיו צ' פעמים י"ה אחרי הרי ד' פעמים י"ה צאה"ה וג' פעמי"ה צהו"ה הרי ז' פעמי"ה שהם ק"ה ואח"כ צשם הו"ה

אין הו"ד שנה יכולה להתחצר רק עם ה"ח צלצד ולא עם ה' השכים כי יש אות' ומפסיק צינחיס אח"כ חכוין כי ז"פ י"ה

אלו הם צג'י' על"ה וגם חכוין צאותיות הקודמות אל הק"ת שהם

שער רוח הקודש ופי' יראת ה' יש

הדין ייחד אלף ע"י סוכרו וע"י זיווג אר"ה כנז"ל כנכעים
הקלי' וליוחקים הענבים ווחצשנים הדועצין שהם היין
שצרכים לזול צלי שורים ע"י שהושך וזיווג אר"ה ע"צ
וקס"א להמחיק את החל ואת הרין לועצין כנז"ש לקוין ציוד
ק"ו צכות פוחת את ידך ועיין בהקדמות הקידור צכות
פתח את ידך עיין לעיל דרום ג' ונז"ש טז

אח"כ אחר לי ונז"י ז"ל כי ע"י זאת הכונה הנו כפתח'
צמ"י נשניה לכשניה שלהם ונתיך הקליפה ועדיין
נשארו נשניה ורוחנפש שהם צמ"ג הויר"ת שהם צמ"ג ע"ה
וא"ל שיכוין צעת השכיבה צצרכת הושפיל חבלי שיכה באופן
זה חמלה יכוין צג' הויר"ת שהם צמ"ג ונז"ל"א כמתין ע"ה ולריך
לחצרם ולשצם יחד שלשתם ויכוין צג' יוד"ין שזהם שהם
ל' של הושפיל והג' הויר"ת הם י"ה של הושפיל והג' ויין שהם
י"ה צג' הם צ' אהיות ונ"פ של הושפיל כיו"ו צצ"ת צ"ע
היא י' והפ' הוא קיד ח' פעמים י' שהם שמונים הרי י"ה
צשתי אהיות נ"פ ולפ' שיעקר אלו הם ג' ויין וקיד הויר"ת
היא ש' ב' צ"ש לכן קוד ג' ויין אלו הם נמוזים צפ' של
הושפיל והג' הויר"ת אחרות הם ג"ב"ה הנו" של הושפיל
לח"כ יכוין לנצחות ג' הויר"ת הנו" (ד' ע"ה) פ"י שחכוין
להורידם אל הנו" כי צרכה זו היא צביכה וע"ד צוכת
והנוונה על עששפי כנז"ש צבוקן ונה שצאו צינ"י עס"ו
אחר שצאו ששיעש ונה גם לכחזרה חין צמ"י כרין חבל
הוא ועצת הניליל' כידוע לריך לעורר שהם העליון ג'
כי שן דל"א שצמ"י נרן הויר"ת ששיעוץ ואח"כ צמ"י ונז"וייהם
עס"ו כנז"י ציור לבק צמ"י צע"ש ש"א פ"ד צבוקן אשצ"י
ע"ה צד"י) א"ה ק' שצ"א חל הויר"ת שצו הם צקוד
נילו יר"א ששיעוץ ועוד שהם ונוקדית וכנז"ש טז
ח"ל גם כלל זה יהיה צידך שכל צמ"י השנונה הוא הויר"ת
דויד"ן חונם השפיש שיש צג' הויר"ת האלו דויד"ן הוא
צענין הנקדיות והענין הוא כי גם כלל זה יהיה צידך צצ"א
כל הויר"ת שבו הם צקוד ויילויין וגם צקוד נקדיות כי כולם
עלמים ויוקן וכו' יעצ"י ועיין צבאר שלוש ד' טז ע"א
ד"ה ועל ונה שצ"א כה"ר וכו' ודוק) צע"ש"נ

צקיד הזה עלמו יכוין כי הג' יוד"י' הם ל' של חבלי והג'
ווי"ן הם י"ה של חבלי והג' לחתין הם י"צ של חבלי חמ"כ צג'
אחרות ה"ה ה"ה ח"ה יכוין כי הג' הויר"ת ה"ה ה"ה ש"ל סיכ'
והג' אחרות י"ה ה"ה ח"ה ח"ה ש"ל סיכה שח"ו צ' צצ"ת
צ"ש ואות ל' של סיכה היא צצ"ת צ"ש עזי י"א ועש י"ה של
שיכה הסיכ"א ח"ה יוד"י' ש"ש אחרות ו"ו ו"ו חכוין כי הם
צג"י ו"ה והוא הצור שהם הויר"ת אר"ה ועש כללית אחרות
צומת ע"ל צצ"י זה כי ע"ל על ונחלפת צצ"ת צ"ש צ"ז
והרי ע"ל צג"ל צ"ח ח"ע"ל צצ"ת הוא י' ועש ל"ז הרי ו"ח
עש הכללות וצ"י ג' לירופי ה"ה ה"ה אחרות והם צג"י
ל"ו והוא ע"נ ונ' עיני צצ"ת צ"ש הם ז"ע וצ' יוד"י' של עיני
הרי ל"ו צם חכוין כי עיני צג"י ק"ו כוננין ויילוי של אה"ה
דויד"ן וליהו שלא יכוין צרכה זו ע"ד זה חס הוא ליל ר"ח

(ד' ע"ה) כי צכונה זו להשפיע צה ג' הווחין של חלקה
שהם ג' הויר"ת הנו" על ידך וכן ג' צכות
והכוונה על עששפי הכחוצ חמ"ז שהכונה היא נשפעה על
יד ור"ח חינו כן כי היא שלא ע"י כידוע שהרי ונסכו כתי'
כי היא נק' דכורא ודוק ונאחר שצ"ו צקיד ח"ל ופי"ל לא ראי
זה כראי זה וגם צק"י י"ק וורה על החלישות י' אח"כ

צבילה האחרת ח"ל כי להיות שאלו הע"ה כלינות הם
וושרשים נאל בקליפה שהיה לריך הקון ועינה גדול
להוליאם ונש וזהו צבילה שהיא צעת השכיבה יכוין צג'
חיצות האלו והם והנוונה על עששפי צאופן זה כי כידוע

שהעינים הם שם יה"ה והנפעפים הם שם אלכ"י והנה
נהה לריך להוריד ע"ה אלו לנטה אלל הנונכות ולהוריד'
נוק ד שס יהו"ה אל שם אלכ"י וכודע הוא כי אלכ"י צבולאו
הוא חרע"ל שהוא הרגום של שער והכוין כי עתה ירדו
ע"ה אלו אל השערים לנטה והוא קוד' פ' אז ירדו לשכני'
עס ה' וחכוין צפ' אז לחם שערי' כי ע"ה הנו" הם צג'
לחם והם ירדו עתה לנטה אל השערי' ותחלה חכוין צג'
שנות אלכ"י אלכ"י אלכ"י והם צג"י קל"ה והם צמ"י נקודת
ליין שבנונכות שהוא היקוד צנה וחכוין להושיע' שם ח"ס
קלה השניים א"ה עיין ש' המסוקים צפ' ויתן לך האלהי"ם
ונתל השניים שפ"י פ' אחר ח"ל והענין כי ה"פ יה"ך שהם
ה"פ ע"ל הם צג"י קל"ה יורדים ונן ראש הבינה ע"י אשר
הוא אהי"ה צג"י יה"ו יורדים עד צמ"י תחתינה צנה ושם
נקרא קלה השניים לפי ששם נמשך לראש ז"א הנקרא
שניים וצודרם שם נק' קלה השניים עליון עוד יש קלה
השניים התחתון והוא אלכ"י ג' ק"ה עש האחרים של ו"ה
העולה ק"ל הרי קלה וכו' שהיא הצמ"י שקווק הנקו' מו"א
ונק' שמו"כ ל"י השניים צג"י ש"ה שהם ג' מלויים של אה"ה
דויד"ן ואלפ"ן והה"ן וג' כללותם ואלו הם צמ"י מוחם
שבנונכות שצקלה התחתון שלה שהוא היקוד צנה כי ג'
אה"ה עלום דויד"ן ואלפ"ן והה"ן הם צג"י מוחם
ד' ע"ה צב ידעח ונדרו' הויר' ורושי אעצ"ח צענין
צכין פ' הכוקצא והכוון מדרשו יו"ה ורו"ר כי
יקודה ג' אהי"ה התכ"ה ונלכותה נז"וייהם וצדכו' אעצ"ח
חיכו כי יקודה ונוקד' יקודה ותשפחתה אצל נלכותה נג'
אהי"ה הנו" אצל לכשחדקק הטיצ הוא כי יקודה ונקוד'
הנו" אצל השותם שהוא ג' אהי"ה הוא נוסף על יקודה
לשמירה דמיון החזונו' לבל יחכך היין אצל נלכותה
עיקר צביכה ונלושי ח"י שזוא הג' אהי"ה סמכ"ה אצל
מוחם נלכותה הוא נז"וייהם שגי' ונשכ"ה תורה ח"ל נש
ששלמו לנו ונהם חו"צ צמ"י לנענן שנו דצ"א לנענן
שיו עתה יכוין להוש"י כללות לכללו השלושים צבו' למכ'
ונל' דרחל הנק' שם ויכוין להושיך ונלושי נה"י דל"ה הארחת
ג' שנות אהי"ה דויד"ן ואלפ"ן והה"ן להוליא ונאחרתם
ג"ס ולהוליא עוד ז"ס למכ' ונל' דרחל עכ"ל ותתמו הג' אהי"ה
הה"ה וצה צל חבל על כיוון כי מכל הנו" כנולא שהאה"ה
הנו" יש צהם ג' צמ"י החלה צמ"י עיקריות המוחם הם צקוד
שלה לצמ"י השנויה אצל היקוד צמ"י צפע"ן כנו' ואחר כך
הארחת המוחם לצכין נול' ונוש ואח"כ ניי' המוחם הוא מוחם
הנול' שלה כנו' צהויר ועתה ע"ש ונ"ש ציאר צצרי יתיה כי
חנו מכניסים הע"ה הנילו' לחותם הנו' ונשנויים שם על
אשר ימוקנו כנו' כי עלולים הם והשתא היא קלה השניים
הפך ונן הנונן והוא קלה השניים קלה העליון של השניים
כי השניים הוא מוחם דמוחם שהוא ניי' הג' אהי"ה והקלה
הנו" הוא היקוד אצל השניים הוא מוחם הנו" מוחם צ'
הנוסכה והכונה הכא צמות השכיני ח"ס להסתד ונחרון
וכו' ע"י דק זה צקוד צקצו' לדקא שהוא יקוד דנול' ולזה
כה"י תכה על השניים כנ"ל וזהו דקך כללות הימוד הקדוש
הזה אצל רלוני לבאר עפ"י שמותיו צדקך פער כי הלשון
הזה ק' להולנו וחד ינה ענין ג' שנו' חדנ"ת וגם לשוכו
צאומרו נקו' ליון שצ"ז' שלח ונן השם הוא זה שהי"ל יקוד
וגם הוול' צו"ן אצל הענין עס ונש שידעת כי כל צמ"י פ' הוא
שם כולל כיו"ש צע"ה וכן ח"י דרוש אעצ"ח לכל ספ'
לשחצנה ניי"ם לשיהו י"ס פ' מלכו' ונלושי' זל"ז צבאר וכנו'
ששלמו לנו ונחם חו"צ צ"א שכל מלכו' ניי' מלושים לחמילין

והחזה ע"ס רגליו כענין כונח הנקי' ציינו"ח וכוננו' כל זה
 לבקו וכבר ידעת ונדושי שונות הפירות דכל פ' ונב'כלים
 פניונו והנולעי וחילון דפרלו' הנו' דנוק' הוא ג' שנו'הלכ"י
 לצל המילוק בצנייהם שהפניונו הלכ"י ונח' וההנולעי הלכ"י
 פשוט והמילון רצוב הפשוט הלך הכזה כהם כלל הלכ"י
 ולזה קח' הכח הכוין צג' הלכ"י כי כבר ידעת שכל פ'ה'
 וכפ' וני"ס כלולה וני"ס ה"כ כל הדרכים האלו שהם הנב'כלים
 צכל כפי' והכח צחיה כפי' וני"ס אלו וכוונות הוח ציקוד
 נקוד' ליון בצוול ר"ל יקוד דפ' הוול' דנוק' ונק' קלה השוים
 כנו"ל דכל שיעיר פח' הוול' דנוק' לצנה ונהרת הב' הסי' ה
 ויקרא הוהם על זה עם היות שהוהוה הוא היושנה לצל
 צנייה ג' הסי' וקח' ופרש וחזיל וכו' המוחם ונכנהו
 אשר הנה וכו' ולזה לומר וגם הנו' צוין' וכו' ר"ל ענה נחזור
 לעניינינו וגם הנו' דהיינו פ' הוול' דנוק' כהוה אשר צנייה
 ע"י ג' הסי' נק' הוה"ם עם היות שהוהה שלה הוח
 ונלוייהם וענה ויון לח"ך ג' הלכ"י עם ונ"ש שכל כלי כולל
 ונג' כלים וכיון שהנלי הפנוני הוא הלכ"י ונלל אלו וכוונות
 להמשיכם לג' כלים הפניוניים דג' כלים הנו' ונ"ש וכוון
 להקתח פ' שהוא פכטא דקרא לך לך חלוקה להסתחך
 צו לונטן תמיה ונחונן לה' ו' וכבר ידעת כי עיקר המיות
 הוא הניקוד צמח' הכונה צקוד והמכונה תמיה וזהו לונטן
 תמיה ולפיכך הניקוד עולה רכ"צ כוונין רנו"ח איברי הוול'
 עם צ' ליריט וצ' דלחות שהקרה צהובם והמיה והם עלוים
 רח"ם הלכה עם הלירים והדלחות :

ראיתי לצאר היחוד הקדוש הזה עם ונ"ש הוא צש'
 ונלמתי רשצ"י ז"ל צפ' וארל כנו"ש הוא זלה"ה

וכחז שם כי ל"ע כאן והוא כי שם שם אצניח"ץ צמח' גצו'
 שהוא שם ונ"צ לפי שהענין הזה הוא צמח' אמורים וכאן
 כחז להפך צלוונרו עם היותו ונ"צ הוא חקד וחלוור הכי
 שצזה אין קו' וית' צכלל דצרינו ה"כ אין הל"ע וון דצרינו
 זלה"ה והדצרים ונכרמים והענין שכהז שם שענין זה
 מיוקד על צמח' חרין כהפין דל"ח שה"ס צ' עיערין דז"ח
 והוא מיוקד עלמא קדושה כנו' צלדרן' שה"ס אלף עליון
 דציה הכולל צ' עליון כ"ו ול"ו היולחים ונתי' קדושה
 דדיק' והוא אל שד"י ונלל ג' אלף היולל ונצלע ונלך הא'
 ונ"ו דוהו הכולל חו"ג שהם יוצצ ומשם ולרין המעיין
 לעמוד על ונהכונהו של הדרוש ההוא כי הוא כולל דרושי'
 דצים והענין אשר ההשקפה כי דרו' זה ודרו' הזכירה הנו'
 לקמן כלס אחד וקושרים על גצו' עי"ו צוילד"ה , (א"ה)
 עיין צזה צלווך צקונערים הרצ הקדי דוד סי' קי"ח

וקי"ט) שנהלצשת צמו"ס דל"ח שנושבים ונדעת וני"ס
 הנו' קוד' חו"ג לחו"ח שהם צ"ה דיודין ודההי"ן צבהכחה
 גי' ה"ק לצחא וכן לחי' אלח לצחא קודם היודי"ן לההי"ן
 ולהפך לחי' שהם ונלנישים לצ' כהפין דל"ח שהם ונלנישי'
 לגרו' דל"ח וגצו' דעי"ו הנו' שהוא שרש הצל הוא רצוב
 אלהים דההי"ן שגי' אלף שנקך הב' י"ה דיודי"ן וצ' י"ה
 דההי"ן צבהכחה צגי' אלף וה"ס האלף לך שלמה ונ"ש ונ'
 לנוערים את פרוי הוא י"ה דההי"ן צבהכחה עולה ר' שהוא
 גם רצוב אלהים פשוטי' שוור ונוער י"ה דיודי"ן שכן רצח
 שהוא צמח' יו"ד גניז צהוך ח"י שהיא צמח' ה"ה כונונו
 למדים צמח' יודי"ן הוא עולה ג"כ אלהים דיודי"ן יהיה
 צהוך ההי"ן דגצו' דעי"ו הנו' שהם צמח' שם אלהים עם
 היותו צההי"ן כל הדרכים צו צככלל ואלהים ונה שהרי
 כחז צזה הדרוש עלונו צפ' נשא הנ"ל זה לבונו זה העולם
 כולל ג' עלונו' האלו אשר צכ"ח ונהם יס צו שם אלהים

והנה הם ג' אלהים דיודי"ן ועולים כ"ח ש' צגי' ונ"פ ש'
 הם ע' ונחוח וגם לרין שהכלול צו ג"פ אל אל אל אשר
 צג"ע חלו הנ"ל אשר הם צגי' ונג"ן וכשחלנוקף יחד חת"ק
 ונג"ן יהיו זלף חקר ז' וכשחקק גם כללות כל שם צפ"צ"ץ
 שהם ו' שויות ועוד כללות כלס יחד הם ז' שויות והרי צין
 כלס הוא חלף שכולל העולם הא' או ג"כ אס חקק ז'
 אהיות שיש צשם ח"ל אלהים יהיו הכל אלף כנו' עכ"ל
 הרי צהדים שעולם זה הא' אלף עליון ופניו ששורש גצו'
 דעי"ו שהוא רצוב אלהים דההי"ן אפי"ה הוא אלהים
 דיודי"ן וצזה כיחא דצח"ה חת"ק דג' אלהים הנו' כחז צנו"ח
 וכן צככלי השו"ש זלה"ה ככל קי"ח דג' אלהים דההי"ן
 דכ"ח רל"ה עם ה' אהיות אלהים גי' ש' ושלשון חת"ק
 ע"כ הרי צהדים ביון שיעקר השורש רצוב אלהים דההי"ן
 ע"כ צהפשעוהם צג' ונקונו' צינה וז"ח ונל' ונשם להיכלי
 זכות צג"ע הוויין חווייהו שהרי האלהים דההי"ן רל"ה
 עולה אלהים דיודי"ן ויהיה דההי"ן שוור היודי"ן שהרי
 היודי"ן נעלם כי עיקרו ההי"ן וענה נבא לצאר היחודים
 הקדושים האדירים האלה עם ונה שידעת שאין הגצו'
 כוונתו' אלל צשרשם וזהו שכולל צוונשצזה אהציריו שהוא
 ונ"ס שהגצו' דעי"ו הנו' ונלוצש צה וכל צמח' הצירורים של
 כל הנתיחות נחקני' ע"י שלכן דיק' קדי' דוונות' נפקח
 כופה את הדיכי' וכל צמח' הצירורי' ע"י וע"כ נפקו ונתי'
 קדושה דדיק' הנק' אל ג' עליון צלע ויוצצ ומשם ועולם
 הא' שכוללם הנק' חלף עליון שגי' אל שדי ונלחים הוא
 הוונותק יוהר שלזה נק' ונלחי הריסין הכגום ונגן שהוא
 ג' אל הכלולים צזה העולם צמח' והוא צמח' הדעת שכולל
 צ' חו"ג כי הוא צלע קודם ח"י הכולל חו"ג ולכן ח"י ע"י
 דעת ונ"ס הנו' ונושבים עד כהפין דל"ח שה"ס צעי"רי
 דעת הכולל דז"ח ונושבים לכהפיים ואחוריים דז"ח קודם
 הנקירה וזו יהיו אחורי' ז"ן כוהל ח' לצ' וזהו חל"ע ופלגא
 כי החלק דה"ק שהוא צ' כהף גי' ונשנש לצ' ואחר הנקי'
 יהיו ח"ק שליניים וז"ל שם צפ' נשא צדקו קבטא דמיותח
 כאשר הפיל ה' אלהים הרדוה על האדם הוא ז"ח ונקהלקת
 ונהכוו ח"י עי' וזו ח"י עי' ונליר' לחישון צת עין צנו"ח צצ'
 הנופיל וכו' כי חישון צת עין הוא נוק' דז"ח העוונד ונלחורו
 ונחירה ח"י עי' דניך מחורי כהפוי דז"ח אל נוק' וע"י אהיה
 הנושכה הבר כוונכה וון ח"י אל נוק' ג"כ ונלירה צז"ח
 קבטא דמיותח ונ"ש כאן קיבטא דעוקא רבא שהיא
 שהיא קיבטא דמיותח הנושך אל ז"ח וון הצ' הנק' עוקא
 רבא וכהה עולם הזה כוונשך עד שם ונחלחזו שם צלוהם
 הכהפיים והאחוריים דז"ח וכבר ציאר לך כי כהף גי' ח"ק
 וצ"פ כהף הם חלף והענין הוא כי ונצמח' הדעת שהוא זה
 העולם הא' והנונך הא' הכולל צ' צמח' חו"ג הנה הוא
 כוונשך חח"ך אל צ' הכהפיים דחו"ג וכו' ואלו הכהפיים
 דל"ח ונהלהדין ונחשכים צז"ח צקוד היא קיבטא דמיותח
 עכ"ל הכלל העולה עם היות שיעיקרו קוד הגצו' הרי כוונק
 ונק' אל וע"כ צלילה שה"ס שהוא ההרדוה כנו' הנחמו
 ונצרי' הכ"ח שגי' ונז"ח צמח' האלף הנו' שרדנו גצו'
 דעי"ו רצוב אלהים דההי"ן הננושכים לכהפין דז"ן עד נה"י
 שלים הנק' לצחות ח"ק רכר ח' כי ה"כ אחוריים דללחים
 הנו' כוהל ח' ונשנש לצ' וההי' הוא ע"י הגצו' עלונו וה"ס
 אצגיה"ן צצח' ונ"צ גצו' והוא כרכד אל כידוע שנונהקו
 ז"ו דוהו הכרוני' צנו"צ הנו' כוונפירכס צדושי עו' הנקודי'
 וכיון שגצו' הנו' שהיא צמח' אחוריי' דללחים הנו' שלכך
 צסי' ההי"ן שוור היו די"ן כנ"ל צלווך וצדושי' הנו' צלווך
 לך

לכך י"ג יאורין שהם צמי' אלהים דיודי'ן שמילואו י"ג אותיות
 ליעתי הקלושה ניהנו באונלע האלף שכן ל"ל ועש הפלגא
 ולא צ' א' של האלף וא' של הי"ג הוא ואל' ונ' את ויני
 וניהור שזה פלגא וזה פלגא והנה כחז שס צפ' כשא הכ"ל
 כי עולם זה הא' הוא יותר נחתק והוא קרוב לתי' הא'
 דדיק' והוא ח"ל שדי' שגי' אלף והנה שדי' ואל' צרועו
 עולה אלף והתקטט' ובהלטרף עמו שס אל' שהוא תי' הא'
 דדיק' יהו צ' אלפים צקוד ועושה מקד לאלפים כי לבא'
 אחושה כי צמי' של זי"ן צ' הם אלף ח"ק לז"א צקוד עץ
 חיים וההלך ח"ק כו"ש שס ות"ק לטוק' אל' הוא צמי' הנז'
 ואל' התוה ע"ז כי כל צמי' חסדי' הו' גבו' שצעולם הם
 כלולים ונצ' כוופוסם לצקי נוולא ווכל הנז' כי עיקר התיקון
 הזה הוא ע"י גצו' דעי"ו שהיא אלהים דהסי"ן שגי' אלף
 שמונו וחוק ותי' ענוא קדווא' אלף ואלרי הריסין הכנוחה
 ע"י אל' תי' א' דדיק' דונוו"ס ככ"ל לכך הע"ה נילולי' שגי'
 ונז"א שכללותו צמי' הדעת כידוע שהינ'ל' הם מצמי' הדעת
 עלונו שהם קדושים וועולים ואל' יהו תיקוס ע"י האלף
 וי"ג יאורין האדירים הקדושים שהם צמי' הדעת הכייל' כנז'
 וכעת הכאוי ונותיחם לכך עד שנגוורת ואלאכה הכפי' כידוע
 ואל' כגארים גומר תיקוס' (') (א) ראיתי לה"ז של שהאריך
 והרמי צ' כידו הכחשה צרוך שחלק ומחמהו לירחי ויטן
 שאין אחי יכול לעיווד על כל דצרי הכיני וועתיק לשון הע"ה
 ועיין חמיל' שער וי"ד ווי"ן פי' י"א אות י"ג ובשער
 הכללים בכללים שעשה ויהרמ"ז ז"ל צוקותו ס' ע"ו ווינו
 יובן כל דצרי רציני זל"ה וז"ל שס ציקוד לטוקציה דז"א
 יש ג' וילוי אהי"ה דיודי'ן הסי"ן אלפי"ן ג' מוחס כי הם
 מוחס הוול' ציקוד שזה יכוסכים וצינה אימא עי' והיקוד
 עלמו לטוקציה הוא ג' שנות אלכ"ו והס צמי' נקודת ליון יקוד
 שזה מוחס הוול' הוא ציקוד ושס נזכר נקודתן וצחוק
 המוחס הזה שס צ"ן דהסי"ן והס הווי"ן (הכוחז זהו שכתב
 רציני מה חמילה חכוין צג' שנות הווי"ה שהס צג' לחס
 וכו' פי' שחכוין וכנז' לעיל וז"ל ולהורידם וקוד שס הווי"ה
 אל שס אלכ"ו וכו' ועיין ציקוד צכוכת ק"ש שעל הווי"ה
 כו"ש פי' שחכוין להושי' הע"ה נילולי' צג' שנות
 אלכ"ו שציקוד לטוק' והס צג' קל"ה ושס ציקוד לטוק' יש ג'
 וילוי אהי"ה והס צג' של"ה שהס צג' שנים ועשה צג'
 שנות אלכ"ו שיש ציקוד הוול' שגי' קל"ה ועוד יש שס ג'
 וילוי אהי"ה שגי' שנים נעשה עתה היקוד דוול' קל"ה
 השנים וחזר ופי' שאליו המילויס הם מוחס של הוול' ר"ל
 ונז' דוול' אל' היקוד שזה הוא ג' אהי"ה שגי' חנ"ה והס
 המוחס של היקוד אל' המוחס של הוול' הוא ג' וילוי הנז'
 וצחוק מוחס זה של הוול' יש שס צ"ן שהוא הווי"ן) **גס**
 יש צנה"י לטוק' ג' שנות אלכ"ו צוולואס והס ג' פ' הרע"ה
 גי' צ' אלפי"י"ג יאורי' הנז' צפ' ואלרא וכדוע כי כה"י נק' שיערים
 ותרע"ה הרגוס שער ועיכס כי צכ"ה דז"א יש צ' אחוריים
 והס הצ' כלים חילויס כי נק' לצלות והס מחוצרים צכ"ה
 של הנוק' אח' צאח' וצ' אחוריים יש צהס צ' לצלות צו וזה
 ואוח א' שצאונלע לצלות נחמלקת לצ' ווי"ן הרי הם צ'
 אלפי"ן נוולא כותל א' ופסקי צין צ' אחוריים לו ולה והס
 צ' לצלות שהס הל"ע וכותל א' ופסקי ציניהם והס הל"ע
 ופלגא ויכין והל"ע ופלגא ויכין ויכין והס הוא צמי' ו' של
 לצלות הנחלקת לצ' ככ"ל והיא כותל א' לצדו הרי הם אלף
 חסר מד ועוד יש י"ג יאורים אחרים צהובס שהס הראשים
 והששים של אלף וי"ג יאורים שהס צאח' של ז"א וצמי'
 נ"ה וכן אלף וי"ג יאורים צאח' שהס צכני הצ' הרי
 הם צ' אלפים וכו' אונס אין אלו מונים רק הי"ג לצדן

שהם השמים והרי הם צ' אלפים וי"ג יאורים שהם צ'
 אחוריים דכ"ה שלו וצ' אחוריים דכ"ה שלה ומחוצרים יחד
 צהיותם צאח' ואלו כולם נק' דינין וכל אלו ניהנין לכ"ה
 של הנוק' צעת הנקירה והס ג' שנות אלכ"ו צוולואס והנה
 כל אלו האחוריים הם גבוות שהס שס ו"צ דלצגית' צ'
 נוולא כי צ' אלפי"ן צ' אחוריים המילויס דזי"ן צכ"ה
 וצ' אחוריים צאח' חונונלעיים והרי אל' ד' אלפי"ן צ' אלפי"ן
 אלפים י"ג והענין כי שס זה הוא חקד שצגצורה כנדוע
 והוא כוושך צכולס ונוהפשט צאלו אחוריים צקוד ויעשה
 חקד נאלפים וחוריות ג"י שצאונלע שס זה הוא י"ג יאורים
 הכ"ל שיש צאונלע כל א' וא' וכל הקל' נאחזים צאלו
 האחוריים עכ"ל וצזה דצרי רציני ויוראים אל' דכאן כהצ
 ולח"ך חכוין לנולוס צונווייהס והס ג"פ הרע"ה דונונע
 דקאי על ג' אלכ"ו הפשוטים שיש ציקוד לנולואס אהס ושס
 צע"ה וצוחר שהס צכ"ה שס הם צונוי' ואלפי"ן שכתב
 שס צע"ה גס יש צנה"י לטוק' ג' שנות אלכ"ו צוולואס והס
 ג' פעניים הרע"ה וי"ו הוא צכל הכה"י לא ציקוד לצדו
 וכאן קאי על ג' שנות הפשיטים דלכ"ו שיש ציקוד ע"ז
 קאוור לח"ך חכוין לנולואס גס וי"ש הנהצר לקיין להרץ
 הקו' שהקשה צס' ונאוני רצב"י זל"ה פ' ואלרא וכו' כצכ
 הרצה כחן צע"ה הוא צעלמו צאונוו והנה כל אלו אחוריים
 הם גצו' שהס שס ו"צ דלצגית' וכו' והענין כי שס זה
 הוא חקד שצגצורה וכו' וצזה כצצארו כל דצרי רציני ועיין
 צס' וצווא השערים דפ"ח ע"א כהצ שס אלפי"ן הוא
 חקד של הצניה יע"ש ועיין צס' הכוונות ד"ע ע"א ע"פ
 עולת הויד' וז"ל אונס להיותו שרבו צגצו' שהוא שס צ"ן
 וי"צ אל' שהוא צמי' החקד שצגצו' יע"ש וכ"כ הרצ הנוחצר
 לקוון ציחודים אחוריים יהוד ס"ז ע"פ עולת הויד' וכו'
 יע"ש) ועס הכולל הם הכ"ה צקוד אשר הנה הודך על
 השוים כי אשר היא הצניה כנז' צהקוין צקוד אשר
 הולאח"ך ווארץ ואלריס וגו' ונוונה נושכים ג' אהי"ה שהס
 צג' הלי' אל' הוולכות להעשות צה הותס כונוין הכ"ה
 ונולוי המוחס הזה הוא צג' השוים כנז' וזהו אשר חנה
 הודך על השוים וגס הוולכות צו"ן אשר צהותס זה שלס
 שס צ"ן והנה חכוין צאונווך והכוונה שהוא מוחס צ"ן כונוין
 והכוונה . והכוין להנושך ע"ה הכו"ל צמותס
 הנז' והכוין לנקד ג' שנות הנז' צי"צ נקודין
 שיש צפסקי **צָדֵק צָדֵק תִּירוּף לְמַעַן תִּירוּף** כנז'
 צקד זה **אֲדָנִי** הא' קויל כלו כונו אכצעה קגול
 שיש צלדק לרק **אֲדָנִי** הצ' הם היר"ק שצ"א הילס צג'
 חוהיית ראשונה וצ' נקודת' שצ"א ופי"ח של
 לווען הם צי"ד של אלכ"ו **אֲדָנִי** הג' הם ד' נקודים שלוען
 הריה, והס פת"ח היר"ק שצ"א קגול והעצם הוא
 כי ג' שנות אלו הם ג"פ צג' ל"ק עם הכוול והכוין להקצר
 ויחיון רף ה' ע"י לרק זה צקוד צקשו לרק צקשו ענוה
 חילי הקהרו ציוס רף ה', אח"כ חכוין לנולואס צונווייהס
 והנה ג' פעניים הרע"ה הם צג' צ' אלפי"ן וי"ג והכוין לנקד
 ד' איחיות הפשיעות לצד שצכל שס וון כשגשה והס י"צ
 נקודין שיש צפסקו **אֲנִי יָרְדוּ לְשַׁעְרֵים עִם יָרְדָה** ואלונס ונה
 שחכוין צזה הוא כי כצכ ילעת וי"ש צווצה צפ'
 ואלרא דק כ"ז ע"א צענין אותס הי"ג יאורין והאלף יאורין
 ושס ציארטוהווע"ש היע' איך צנה"י של הזכר יש צו אחורי'
 והס צ' פעניים הל"ע ופלגא ויכין והל"ע ופלגא ויכין ואס
 חמצר עושה הי"ג יאורין יהו חק"ה ופלגא ויכין והק"ה
 פלגא

תקוני השגיאות

שורה ג' ומתלכבים כל ב' נלמי כו' מהפרצופים הגיל, ונ"ל ב' אחו' דכחב"ד
דיבנ"ח הב' דפרצו' הגיו' ומוזיאים כו', דף י"א כו"ע"ב ד"ה ועתה יכוין
כו' וכס"ק דנח"י דגיר דנשמה. נ"א דנפס דרוח דנשמה: דף י"ב ע"א כסס
הג' דמוח בינה. ל"ל אלק קא יוד: שס כסוף הדף שס הב' דמוח הדעת כתוב
הי' באלף. ונ"ל כזה הה: שס ע"ב דיה יכוין להמשיך לבתר דלזה כו' לפי
שלת דאהד כו'. נ"א לשיכך ד' דאהד כו': שס ד"ה כבוד כתוב מדעת דו"א
לדתי' דחו"ג דדתי' דפרצו' חנ"ד. ונ"ל מדעת דו"א לדתי' דפרצו' חכ"ד, דלזה: דף
י"ג ע"א ד"ה ולהמשיך מדתי' כו' דהכ"ד דו"א לדתי' דחכ"ד דנו"ק. וכונת
המשכת רי"ו הס כו"ן דכ"ד שעות כנז"ל כסס הרר"ש דוויך הי"ו. שם ריע"ב
עשרה לבושי החו"ג שכתוב כלי נקודה. ויש לנקדם בניקוד ח'ג'ת'נ'ה' הידוע
דף י"ד ע"א ד"ה גם יכוין להמשי' מו"ן כו'. נ"א שכונה זו עד תיבת דכריאה
ביך לש"ק: שם דה ויכוין בכללית בכ' תי' כו' העימדים במקום כו'. ונ"ל
במקומם י"ב"א כו' ומזדווגים כבוד ג"ר באופן זה והוא שעתה כו': שם ע"ב
ד"ה וכליל שכת כו' מהיכל כו' הרר"ש הניה שז"ל וכליל ש"ק חכ"ד דכח"ב
דתי' דכ"א מה"פ כללות חכמה ודה"ס דנה"י וחגיית דכת" דוויך. שם אח"כ
יכוין כו' ולהשזיר שם הלל ד"ש"ס כו' ובסידור ה'ר'ר"ש' כתיב הלל דחכ"ד
דו"א ועליהם כלים דישי"ב כו': שם ולהמשיך הלל דא"ה כו' והר' הגיו' כו'
שז"ל דא"ח דה"ה. שם כפיוס הדף ד"ה שהם יערב ורחל. נ"א שהם לאה ורחל:
דף ע"ו ע"א כלל דא"ח כהוב שס עשרה רבועים ובסידור הרר"ש כתוב י"ד
רבועים כי דתי' כפולים המה: שם ע"א נג' כלי חכמה דנו"ק ה' אהרונה
משס הראשון הוא בה' נ"א באלף, וע' כשעתי"מ פ' גת. שם ע"ב דיה ועתה
מקבלת וכו' ככ"ב אהוון. ל"ל הכ"ב אהוון. ומהכ"ב אהוון עלמן כו'. שם ד"ה ואלו
הם כו' וכתובו ב' מ"ן מהיג מנלש"ך דכ"ן דכ"ן כו' ל"ל אחד מה"ג מנלש"ך
דכ"ן דכ"ן שקבלה כו' ואחד כו': דף ט"ו ע"א כרי"ו השני התחתון של כ"ן
כתוב וזה, ונ"ל יוד: שם כפ"ק ע"א המלוויר שס שפ' כיב אהוון. ולריך
לפיים הנעשה בהם ב' ליריס וב' דלתות ביסוד דנו"ק כנז"ל כנז"ר ם דלעולם
כזה: שם ע"ב ד"ה אח"כ כו' שורה ג' ד"ה כל הלל דפנים ואל"ח.
נ"א דפנים דא"ח: דף י"ז כו"ע"ב ד"ה ויכוין שיעלו ישאויית
הראשונים וילבישו לאו"א ע"י כו', ובסידור הרר"ש כתוב שירדו או"א ויתלכבו בישובות
אוצר החכמה

הראשונים

היכר ג' היכר הבתרים שער ב' שער יג שער א"א פרק ד ה'

כמלי מ"ח דאלט"ן בנקודת א"ל של רש"א תנינא שהם צול
 כמקום לר"י ועוד טקף באלו שינוי ב' והוא כי גם כמקום
 יקוד קחד כס באלו יקוד פסח חמורא הקדן ושלשון א"ס
 ומקוף ומקוף לשניהם בנח' פרוש'ה אכל בנח' הכלות כל
 ג' נח' אלו אינם רק נח' א"ס בלבד שגב' רש"א א"ל ונ'
 ריש"א הכלולין מן פ' נח' (ג) בנח' גרין שנח"א כנ"ל
 וכיום הנשמה במליו יודין שהוא פ"ב והיום ארוח במליו פ"ג
 והיום הגשם במליו אלפין ואמנם הפרש נקודתן כבר נבאר
 לעיל וכל אלו הם פ' היום של הפלגת וכוונות שנתן
 ועוד יש פ' נח' אחרות דלח"ס הנקרא כלים שלהם שנשכס
 מחלכס'ם כפ' היותו של הפלגות וכס פ' שמוס של א"ס וכס
 מחס פ"ד מילי כפ' היותו של הפלגות (ד) כדי בין כולם ח"י
 שמוס שהם ח"י העולמס כנ"ל ג' כלים של רש"א קומחא כס
אלף ה' יוד ה' אלה ה' יוד ה' אקף ה' יוד ה'
 ג' כלים דרש"א תנינא כה
אלף ה' יוד ה' אלה ה' יוד ה' אקף ה' יוד ה'
 ג' כלים דרש"א תנינא כה
אלף ה' יוד ה' אלה ה' יוד ה' אקף ה' יוד ה'

רש"א א"ל כי רש"א עלאה דפתיקא שהוא כמר הנקרא גולגלתא
 דר"א הוא מקף עליון כגדול מטלס ותחתיו יש רש"א תנינא
 הנקרא אורח והוא מחס כמך כגולגלתא א"ל וגם הוא
 נשכס גולגלתא כמך רש"א תליח' הנקרא חכמה א"ל וזו
 הירש"א תנינא הנקרא אורח הוא מקף קסן שהוא מקף לאר"פ
 ותחתיו יש רש"א תליח' הנקרא מ"ס דר"א הנקרא חכמה
 דר"א והוא סוד אר"פ וכס אלו ה' רש"א כס בנח' גרין (ה)
 שנח"א כי גולגלתא הוא נשמה ואורח הוא רוח וחכמה סודיח"א
 היא נפש. ואחר אנהבאר ג' רש"א אלו בכללות נבאר כ"א
 מחס כפרשות והוא כמ"ש בסוד הכללות שהם ג' נח' וגם כ"א
 וא' חלוא כג' כלול תנ' נח' אלו ג"כ וזהו פרסן. הנה דרש"א
 פלגה הנקרא נשמה ונקרא כמר דר"א ונקרא גולגלתא דל"ס
 ונקרא א"ס כגדול כס יש בו ג"כ ג' נח' אלו עלמון וכס
 א"ס שטו וא"ס שעליו וא"ס עליון משגיבן ושלשון נקרא
 נשמה כמך כללות ונקרא א"ס כגדול ונקרא כמר א"ל
 ונקרא גולגלתא דל"ס וכס ג' נח' אלו הנקרא נשמה כס
 כס ג' שמוס אר"פ וכ"א מחס הוא במיליו יודין כי גם כלל
 זה יהיה כמך שכל נח' הנשמה הוא אר"פ דריון. אמנם
 הכפרש שם ג' היותו האלו דריון הוא בפנין (ב) הנקודות
 שבהם והפנין הוא כי גם כלל זה יהיה כמך שנח"א כל היות
 שם כס כסוד מיליון וגם כסוד נקודות כי כולם תלמים
 ומתקדים אבל הכפרש שבהם הוא בפנין סודי אקוד א"ך הוא

פרק ה סח
והנה בזה סבין מאמר באדרת דף קכ"ח פ"ב הוא גולגלתא
 תורא דל"ס הנשר תליסר סיבנ גליפין דא (כ)
 בספרא דא ורא נפשרא דא כו' וס' דק"ס פ"א אחר ח"ל
 י"ג נומן דשפרי קימי מהאי ספרא ומכאי ספרא ובאן באדר"ז
 דרפ"ח פ"ב אחר בגין דהאי חכמה סודיח"א כיה אספרש ג'
 זמנין ל' ד' ט'. וכרי בג' מקומות אלו מליט נח' י"ג ולרין
 להבין מה פנינס אבל כביאר הוא כמה שנת"ל כי ג' מני
 היותו של הפלגות יש בג' ריש"א שכל ראש משלשון יש בה ג'
 היותו משמות כי ג' היותו עליונים דרש"א פלגה כמך גולגלתא
 דר"א הם במליו יודין הנקרא פ"ב ובהם י"ב אותיות כפשוטו
 שכן פס כללית שלשון כרי י"ג וכן ג' היותו אחרות כרש"א
 תנינא הנקרא אורח במליו פ"ג וכס י"ב אותיות ועם כללות
 הכס בעלמון כרי י"ג וכן ג' היותו אחרות במליו פ"ה דאלפין
 כרש"א תליח' הנקרא מ"ס ובהם י"ב אותיות ובכללות הכס
 בעלמון כרי י"ג וכרי נבאר ג' נח' של י"ג י"ג כגומר
 בג' אדרות. ובאר הפנין הכס כראש עליון הנקרא גולגלתא
 רש"א תורא שהוא סוד כמר דר"א ויש בו י"ג תיקונים שהם
 י"ג אותיות שגב' היותו שנו כנ"ל פס כללמון וכס י"ג כמר
 באדרת נש"א דק"ח פ"ב ח"ל הוא גולגלתא תורא דל"ס הנשר
 ל"ג סיבנ גליפין הפנין הוא פ' הוא רש"א תורא יש בה י"ג
 תיקון דמתפשטין בה מהאי תורא דל"ס והוא נח' כלבנות
 שיש בגולגלתא בין שער לשער (ו) כנזכר שם וסודו הוא כי בשערות
 עלמון הם נח' לורת אותיות הנכתבות בדיו והלבנותים הוא
 נח' כגיר והקלף הלבן שעליו סבין האותיות (א) ויש בהיותם
 שערות משולין מן כלבנותים ויש נח' אחרת שאלפגטנים משולם
 מן השערות כמ"ש במ"א בפנין היותיו ביחד ה'. וזה שם
 שמן החורחא מנכורא דל"ס יסמין לתיקוף פ' עלמון וכמספין
 וזו השערות יונק ה"א עלמון ולמטה בפ"ה נבאר א"ך פ'
 מחלכס'ן

כי כס נח' רש"א קומחא אור הכניח הוא שם חס יוד
ה' יוד ה' ואינו מנוקד רק נח' אותיות השפוטות בלבד
 שבו זה חס חולס חיות ולרי כ"ה וקמ"ן
 ט"ז ולר"י כ"ה וקמ"ן הוא כס נשמה האותיות כגורם
 כספרי הכתובים וכנה. יש אור ב' המקף עליו והוא הו"ו
 במליו יודין ג"כ כס יוד ה' יוד ה' אמנם מתקדמת בכל
 י' אותיות בניקוד כנ"ל פ' ג' אותיות יוד יש
 ט ג' נקודות חולס ובג' אותיות כ"ס יש כ"א מהם לרי ובג'
 אותיות יוד ג' קמלן סחה כ"א מהם נקוד קמין ובג' אותיות
 כ"ס יש סחה כ"א מהם לרי. עוד יש אור ג' המקף על
 שיקן והוא ג"כ היותו במליו יודין יוד ה' יוד ה' אמנם
 לופן התיקוד הוא כי נד' אותיות
 כשפוטום סס מתקדים פ"ד המשמות האותיות חולס לרי קמין
 לרי ושם אותיות אחרות על המילי סלס מנוקדים כקמין
 סחה כל לום מהם וכרי נבאר ג' היותו שם כרש"א עלאה
 הנקרא כמר גולגלתא דר"א וכס כסוד אר"פ ומקף ועוד מקף
 אחר על שיקן אמנם כמך הכללות של שאר ריש"א כל ג'
 נח' אלו אינם רק נח' אור המקף העליון שבוטלם הוא
 נשמה. רש"א תנינא והוא הנקרא אורח יש בו ג"כ ג' היותו
 של שם ס"ג נסן מל דרך כנ"ל מחס ובנקודים כנ"ל כוס
יוד ה' יוד ה' יוד ה' יוד ה' יוד ה' יוד ה'
 אלא שנמקום כל נקודת לר"י יש נקודת צולו סמרתן ושלשון
 אר"פ ומקף ומקף לשנין כבנותים הפרשות אבל כמך
 הכללות כל ג' נח' אלו אינם רק נח' אר"פ הקסן שעל
 הפנינא והוא רוח. רש"א תליח' והוא הנקרא חכמה מ"ס דר"א
 יש בה ג"כ ג' היותו אחרות כוס
יוד ה' יוד ה' יוד ה' יוד ה' יוד ה' יוד ה'

אוצר החכמה
הגות וביאורים (א) שיהי דבר מלא רוב ושל: (ב) שיהי שם חזק כמ"ס ומ"ז פ"א ד"ס ופסס כ"ז: (ג) שיהי (מל) כמ"ס וד"ס פ"א ד"ס
 ומל כ"ו ה"א: (ד) וכן כס השקיות שיהי מנוס דמ"ז: (ה) מ"א ד"י כמשרא דה' נפשוה' דה' (פ"ה): (ו) שיהי כמסר קול נהנה דף
 ג' פ"ז וכן שם דף יש מ"א נכס שרובם סוד נשמה נפשוה' כה א"ך לשבד לכות י"ג חורדי בין י"ג נישון. ולא עוד אלא שיש שר אחרת חורדי מלד' ס"ג (וכס)
 ששגב נפשוה' שער ה"א ש"ס פ"ט) ג"ס שחורדי קאן כקושיה ו' והוא כלמס קושיה כמ"ס. אפסם בעלמון מ"ל חורדי ומשול לקושיה ו' כגון: כמ"ס שיקס פ"ט
 סוד נשמה כמ"ס ועם שקלמון כמ"ס כמ"ס כמ"ס פ"א י"א כן מקום להאריך כה. כ"ז שר"ס: **23589**

יפה שעה

כסן: (א) יש נח' השערות משולות מן כלבנותים יש כתיבה אחרת
 כשלבנותיה מבינה מן השערות כו'. פ"י שבהם כלבנותים נמשך מתאר
 דל"א וכשערות נמשכו מחור חור' דכ"ס דנחיק מחלכס'ם כיה דר"א
 וחרר ועלם ובדרך עלייתו שוכר נבוחא כתיב"א דל"א שט נחלכס'
 נכסן: (א) יש נח' השערות משולות מן כלבנותים יש כתיבה אחרת
 כשלבנותיה מבינה מן השערות כו'. פ"י שבהם כלבנותים נמשך מתאר
 דל"א וכשערות נמשכו מחור חור' דכ"ס דנחיק מחלכס'ם כיה דר"א
 וחרר ועלם ובדרך עלייתו שוכר נבוחא כתיב"א דל"א שט נחלכס'
 נכסן

מל' דחכמה יסיד ^{אוצר החכמה 6025} יפול מצדך אלף ורבבה
נצח ת"ת נכורה

מימינך ר"ת גי' יהוה אהיה שהס או"א ^{אוצר החכמה חסד}

ויכוין לזווגם יאהויהה ועי"ז יכנעו הקלי'

אח"כ יכוין ס"ת ז"פ יה שבהוי"ה ואהי"ה הנ"ל

יה הי והי אהי הי יה הי וו"פ י"ה גי' עדה נבל.

אח"כ יכוין לאותיות הקודמות לב"ת שהס אותיות נבל גי' ע"ז
עס עסר אהויסוי יוד הי וין הי

והוא מספר מ"א אותיות דקס"א ומ"א דקמ"ג

אהיה אהיה

אלף הא יוד הא

אהף למד פא הא אהף

יוד ואי דלת הא אהף

אלף הי יוד הי

אהף למד פא הי יוד

יוד וין דלת הי יוד

ועי"ז מ"א אלו יכוין להפריד הנשמות הקדושות ונילווי הקר'
והסז"ל מאילן הטומאה ויהי עלה נבל: ויכוין להעלותם לקדושה
ויסחילו להיות בסר נכח עשרה הוי"ת דחו"ג דדעת עס ב' כוללים
דחו"ג גי' בסר כמס' ר"ב מרצב"ה וימ"י מימינך.

יהוה יהוה יהוה יהוה
יהוה יהוה יהוה יהוה

אח"כ יכוין לעשות ענבי"ס נכח ב' שמים אלהים אלהים
גי' ענבים שהס אותיות של ר"ת 'עדה 'נבל 'בסר 'פול 'מצדך.

ב' בינה חכמה כתר

אליך לא יגיש ס"ת ש"ך דיניס עס הכילל ויכוין להעלותם
הס ונילווי הקרי והסז"ל ליסוד דז"א נכח סס יג"ר
הרמוז באותיות הקודמות לס"ת הנז'.

ובכח

ובכה מ"א אוחיות דקס"א הרמוזים כמס' אל מן אליך וי מינש
ובכה מ"א אוחיות דקמ"ג כמס' ר"ת אליך כא ינש.

יגד

אהיה אלף הי יוד הי אהיה אלף הא יוד הא –

אלף למד פא הי יוד יוד ויז דלת הי יוד
אלף למד פא הא הא אלף יוד ואי דלת הא אלף

ויכין שהוא נותנס מיסודו ליסוד דניק' בסוד זוג ואז יתוקנו להיות
בסוד דכר וגוק' ויכין שלא יגשו הקלי' עוד אל אוחס הנשמות אדתיא 6025
ולא יתאחזו עוד זהם.

ב'מל'דכתר יסוד הוד נצח ב' ת"ת ב' נבורה
רה בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה
חסד בינה חכמה ב' בתרים דכתר
כי אתה יהוה יהוה יאהדוניה מחסי.

ז"ל הרב זלה"ה

אח"כ יכין כאלו נפטר מן העולם ונפשו עומדת בעולם העשי'
לפני ב"ד אשר שם ואומרת הידוי בלב שלם בלשון רבים
בעדה ובעד כל הנשמות שהוא ערב עליהן. ואז יאמר הידוי בלב
שלם ויזהר להתודות על אוחס עונות שעשה באותו יום ומה טוב
ומה נעים אם יבכה עליהם ואז ע"י הודוי מתפרדין הקלי' מנפשו
שבעשי' ואז תוכל לעלות לעולמות העליונים.
ויאמר אר"א תבא לפניך תפלתינו וכי'.

אח"כ יכין שהוא עומד לפני ב"ד ונידון לפניהם ונתחייב סקילה
והוא מקבלה בסבר פנים יפות ויאמר תפלה זו הכולל'
כל פרטי כונות יחוד ק"ש.

יהי רלון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שאם מטאתי לפניך
ופגמתי באות י' של שמך הגדול הוי"ה וגם בעלתי מלות ק"ש
התלויה בה. וגם פגמתי באות א' של אדנ"י ונתחייבתי בדיןך הלבד
סקילה הריני מקבל עלי סקילה. ויהי רלון מלפניך ה' אלהינו ואלהי
אבותינו